

Rev. Richard Rogan
62 St. Mark's Pl.
New York, N.Y.
10003

AMERICAN HOME

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, MAY 31, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Teroristi ubili 26 in ranili na letališču v Izraelu sinoči 72 oseb

Trije najeti japonski teroristi so po naročilu palestinske gverilske organizacije napravili na letališču Tel Aviva pravo klanje.

TEL AVIV, Izrael. — Trije Japonci, ki so prileteli sem v letalu Air France preko Pariza in Rima, so nenadno začeli streljati s strojnimi in metati ročne bombe v dvorani za carinski pregled. Eden od trojice je bil ubit od krogel tovariša, eden je napravil samomor, eden pa je bil živ prijatelj.

Skupno je bilo mrtvih 26 oseb, 72 pa ranjenih, med njimi večje število težko. Mrtva je tudi neka tri leta stara deklica.

Levičarska ljudska fronta za osvoboditev Palestine, ki jo vodi znani G. Habash, je izjavila v Libanonu, da je pomor na letališču pri Tel Avivu njeno delo. Ona je najela in plačala japonske teroriste, člane radikalne levičarske skupine "Armada rdeče zvezde", da so "maščevali" smrt dveh palestinskih gverilcev, ki sta bila ubita zadnjič, ko sta ugrabila letalo Sabene in pristala na izraelskem letališču in bila končno med nenadnim napadom izraelskih padalcev ubita.

Izraelska vlada je bila pozvana na izredno sejo, prav tako tudi parlament, ko si je predsednica vlade Golda Meir osebno ogledala kraj pomora. Izrael se pritožuje nad tujimi letalskimi družbami, ki da so premalo pazljive pri pregledu potnikov in letal na poti v Izrael.

"Strela" je nevarna za nizko leteča letala SAIGON, J. Viet. — Pred nekaj tedni se je pojavilo na bojiščih Južnega Vietnamu novo orožje proti nizko letečim letalom, zlasti se proti helikopterjem. Orožje je mala raketa "Strela", ruskega izdelka, ki jo je mogoče izstreliti brez posebnih priprav.

Južnovietnamskim silam je uspelo dobiti dve "Strelah" v roke, ki so jih predali ameriškim vojaškim strokovnjakom. Ti so jih poslali v ZDA, od koder so zdaj že prišla navodila za obrambo. "Strela" leti z brzino izpod zvoka in se "prične" na izpuh letalskega motorja. Letalo ali helikopter, ki se je nanj "pripela", ji ne more uiti, če nima nadzvočne brzine.

Nixon proti povišanju davkov WASHINGTON, D.C. — Predsednikov glavni svetovalec za domače zadeve John D. Ehrlichman je dejal, da je predsednik proti vsakršnemu zvišanju zveznih davkov. Namesto povišanja davkov se bo njegova vlada raje lotila zmanjševanja zveznih izdatkov.

Vremenski prerok pravi: Večinoma oblačno z dežjem, hladno. Najvišja temperatura okoli 56.

Novi grobovi

George E. Ebert V Polyclinic bolnici je včeraj umrl v starosti 70 let George E. Ebert, 3306 Bellevue Avenue. Bil je mož Stephanie, roj. Jenkins, oče Marian, Calif., Dolores Rossman, Evelyn Patterson, Calif., Johna, Audrey Wasic, Barbare Rupnow in Thomasa, Louise Hantik in pok. Williama. Rojen je bil v Clevelandu in do svoje upokojitve zaposlen kot policaj pri Cleveland Police Dept. Bil je član F.O.P.A. društva št. 8. Pogreb bo v petek ob 10.30 dopoldne iz Zakrabskega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave., v cerkev sv. Filipa Nerija ob 11. uri nato na pokopališče Vernih duš. Ure obiskov danes od 7. do 9. zvečer in v četrtek od 2. do 5. pop. in od 7. do 9. zvečer.

Frances Korenchan V Euclid Manor negovališču je po dolgi bolezni umrla 93 let stara Frances Korenchan, roj. Rozman v Jugoslaviji, od koder je prišla v mladih letih, stanujoča preje na 16112 Parkgrove Avenue, kasneje pa v Slovenskem domu za ostarele na Neff Road, vdova po I. 1942 umrlem možu Andrewu, mati pok. Walterja, tašča Blanche Korenchan in teta. Bila je članica Oltarnega društva pri Mriji Vnebovzeti in The Maccabees No. 493. Pogreb bo iz Zeletovega, pogrebnega zavoda na E. 152 St. v petek ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9, nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena nocoj ob 7.

Ameriško pšenico za kitajsko juto?

PORTLAND, Oreg. — Gov. Tom McCall je razkril, da se trudi za prodajo večjih količin pšenice L. R. Kitajski v zameno za juto, ki bi jo rade kupile tovarne za preproge na jugozahodu ZDA. Napovedal je, da bo prišlo nemara do take kupčije, ki naj bi obsegala kakih 50 milijonov dolarjev vrednosti, prihodnje leto.

Brez pristanka Moskve in Pekinga vojne v Vietnamu ne bo konec

WASHINGTON, D.C. — Ko je bil v Beli hiši še L. B. Johnson, je sedanjí predsednik Nixon opozarjal, da vojne v Vietnamu ni mogoče končati brez pristanka Moskve in Pekinga. Izjavljal je, da bo on iskal mir v Vietnamu po tej poti. Ko je prevzel iz Johnsonovih rok odgovornost za vodstvo dežele, je iskal vse možnosti in uporabil vsa sredstva, da bi dosegel mir v Vietnamu preko Moskve in Pekinga. Ta dva se vabilom nista odzvala, izjavljala sta glasno, da bosta Hanoi še dalje zvesto podpirala v njegovem naporu za razširitvijo komunistične oblasti nad Južni Vietnam. Moskva in Peking sta Severni Vietnam ves čas zvesto zalagala za vojnimi potrebščinami in mu tako omogočala bojevanje. V zadnjih letih je Sovjetska zveza bila vir večjega dela vsega orožja in drugih potrebščin, pa tudi gospodarske pomoči. Kitajska je oskrbovala Severni Vietnam le bolj z lahkim orožjem in strelivom ter s hrano.

Predsednik Nixon je videl, da ne more s pogajanjmi nikamor in se je lotil kmalu od začetka svoje vlade vietnami-

Nixon leti na Poljsko

Predsednik ZDA je končal danes obisk v Iranu in je na poti na Poljsko, od koder se bo jutri vrnil domov.

TEHERAN, Iran. — Predsednik ZDA R. M. Nixon je bil pri svojem prihodu v Iran svečano sprejet in pozdravljan od množice, zbrane ob njegovi poti z letališča v mesto. To je bila vsekar velika razlika od tega, kar je doživel v Sovjetski zvezi, kjer je bil sprejem povsod v skladu s predpisi, torej uraden, pa hladen.

Sinoči je bil predsednik Nixon z ženo častni gost na slavnosti večerji, ki jo je priredil šah zavezniškemu državnemu poglavarju. V pozdravnem govoru je hvalil predsednika Nixona zaradi njegovega napore za izboljšanje odnosov z L. R. Kitajsko in z ZSSR, pa tudi zaradi odločnega nastopa v Vietnamu.

Sprejem in razgovori so bili prijateljski in sproščeni. Po uradnih razgovorih danes jutraj s šahom Rezo Pahlevijem in po svečani malici, ki jo je nudil predsednik Nixon svojim gostiteljem, je odletel proti Poljski.

Na splošno pristrčen sprejem je zmotila vrsta bomb, ki jih je preko noči nastavila in pustila eksplodirati na raznih krajih skupina iranskih teroristov. Predsednikov tiskovni tajnik R. Ziegler je dejal častnikarjem, da te eksplozije na noben način ne morejo predstavljati odnosov med ZDA in Iranom, ki so na vseh področjih prijateljski.

Boj proti inflaciji v ZDA kaže na uspeh?

WASHINGTON, D.C. — Znani gospodarski poročevalec R. Slevin trdi, da je v gospodarskih krogih začelo prevladovati mnenje, da je vladni boj proti inflaciji uspešnejši, kot so pričakovali in da res lahko računamo z njegovim končnim uspehom.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Iz slov. naselbin

NEW MIDDLETOWN, O. — V bolnišnici sv. Elizabete v Youngstownu je umrla po dolgi bolezni 25. maja Marija Ohlin, stara 90 let. Rojena je bila na Zirovskem vrhu v Sloveniji, v Ameriko pa je prišla l. 1901. Poročila se je z Jurijem Ohlinom, bila mati, stara mati in prastara mati s 107 potomci. Bila je verna slovenska mati, ki je lepo skrbela za svojo družino s sinovi in 3 hčera, ki so razen sina Franceta še vsi živi. Pogreb pokojne je bil v soboto, 27. maja, na pokopališču v Bessemerju, Pa., ob veliki udeležbi s tremi duhovniki. Naj v miru počiva!

I. P.

Peking pripravlja letalske zveze s tujino

HONG KONG. — Ljudska republika Kitajska pripravlja vstop v mednarodni letalski promet. Sodijo, da bi rada vzpostavila z lastnimi letali zveze z Moskvo, Parizom, New Yorkom in Tokijem. Kitajska se je dogovorila z Boeing Company za nakup 3 do 6 Boeing 707 potniških letal, ki bodo vozila na teh progah. Za nakup je potrebna še potrditev zvezne vlade v Washingtonu.

Kitajska je kupila tudi 6 ruskih Iljušin-62 potniških letal za srednje proge v Veliki Britaniji.

Le čemu je streljal?

RALEIGH, N.C. — V ponedeljek je 22 let stari črnc Harvey Glenn McLeod začel nenadno in brez znanega vzroka streljati na ljudi v prodajnem središču, kjer je sen. B. E. Jordan, demokrat, iskal podporo volivcev.

Tri osebe so bile mrtve, 8 pa ranjenih. Napadalec, ki je kupil puško nekaj ur preje, je po napadu na ljudi, ustrelil samega sebe in umrl na mestu. Oblasti sedaj skušajo dognati, kaj je privedlo McLeoda do streljanja.

NATO RAZPRAVLJA O EVROPSKI VARNOSTI

Odobritev nenapadnih pogojev z ZSSR in s Poljsko v Bonnu ter uspeh Nixonovih razgovorov v Moskvi sta odprla vrata novim korakom na poti k pomiritvi v Evropi, ki je bila glavno bojišče mrzle vojne.

BONN, Z. Nem. — Včeraj so se zbrali tu zunanji ministri držav članic NATO, da slišijo poročilo ameriškega državnega tajnika W. P. Rogersa o Nixonovih razgovorih v Moskvi in da prezdijo znova položaj evropske varnosti, tokrat v novi luči. Taki posveti so redno vsako pomlad in vsako jesen v glavnih mestih raznih držav članic. Tokrat je zborovanje, ki je določeno za dva dni, v Bonnu.

Obrambni ministri so presodili že pretekli teden položaj obrambnih sil NATO in prišli do zaključka, da so te pomanjkljive in nezadostne posebno na območjih severno-zahodno in južno krilo sestavljajo Italija, Grčija in Turčija. V vseh treh je trenutno politično stanje neurejeno in vse tri države so neustaljene in zato nezanesljive.

Italija je izšla iz parlamentarnih volitev prav tako razbita, kot je bila in je vprašanje, ali ji bo uspelo sestaviti trdno vlado.

Grčija ima vojaško vlado, ki je dosti uspešna tako doma kot v mednarodni politiki in v vzdrževanju oboroženih sil. Težave ima s Ciprom, kjer ubira predsednik Makarios svojo pot, ki Atenam ni všeč. Atenska politika proti Cipru je vezana na Ankaru, ki hoče imeti na Cipru tudi svojo besedo v zaščito tamkajšnje turške narodne manjšine.

Turčija je začela že pred časom v notranjo krizo, iz katere se ne more prav skopati. Vojaški krogi, ki imajo glavno besedo kljub zunanji podobi demokratične re-

publike, bi radi izvedli vrsto nujnih socialnih in gospodarskih reform, za kar pa ne dobe podpore v parlamentu, ki je v rokah konservativne Stranke prevajice.

Zunanji ministri članic NATO imajo torej o čem govoriti. Veseli so, da pri takem položaju smejo upati na novo zmanjšanje napetosti v Evropi, ki naj vodi tudi do zmanjšanja vojaške moči na obeh straneh, pri NATO in pri Varšavski zvezi. Zdi se, da je Moskva pristala v razgovorih z Nixonom na "vzajemno" zmanjšanje oboroženih sil, o čemer se preje ni hotela meniti.

Glavni tajnik NATO Joseph Luns je napovedal, da se bodo začeli v Helsinkih na Finskem jeseni razgovori na pripravo Evropske varnostne konference, ki naj bi med drugim razpravljala tudi o vzajemnem zmanjšanju oboroženih sil v Srednji Evropi.

Koncem tega tedna bo stopil v veljavo dogovor štirih sil o Zahodnem Berlinu, ki bo tudi po svoje pripomogel k pomiritvi napetosti. Berlin je bil namreč vse od leta 1947 glavno točišče mrzle vojne.

Tajvan je še varen

TAIPEI, Taj. — Bodočnost Tajvana (Formoze) je negotova, odkar sta se Washington in Peking pomirila ter je Nixon izjavil v imenu ZDA, da obe kitajski vladi smatrat Tajvan za sestavni del Kitajske. ZDA so izjavile, da ostane njihova pogodba o skupni obrambi s Tajvanom še dalje v veljavi, pa so prepričane, da jim njenih obveznosti ne bo treba izpolniti, ker Tajvan Ljudska republika Kitajska ne bo skušala s silo spraviti pod svojo neposredno oblast.

Kljub vsemu je nastalo vprašanje o bodočnosti otoka in s tem o tam vloženi tujih finančnih sredstvih. Ameriške družbe in banke so postale previdne in so v novih vlogah na Tajvanu zelo skromne. Prav malo se menijo za to na Japoncem in v Zahodni Nemčiji. Podjetniki v obeh omenjenih državah so naglo nadomestili ameriško omahljivost in skušajo tam zgraditi svoje postojanke.

V Tokiu in v Bonnu računajo, da ima Tajvan pred seboj vsaj še eno desetletje neodvisnega življenja, če ne celo več. Če bo kdaj res prišel pod neposredno oblast Pekinga, računajo Nemci in Japonci, da bodo dobili za svoje vloge na otoku odškodnino.

Rdeči se ne menijo za Demilitarizano cono

DA NANG, J. Viet. — Severni Vietnam se ne meni za določila o Demilitarizirani coni. Njegova armada prehaja preko nje na jug, kot da bi DC sploh ne obstajala. Vsa zadevna svarila ZDA v zvezi z obnovo letalskih napadov niso zalegla.

V Washingtonu je bilo medtem objavljeno zadnji teden, da ameriško letalstvo ne bo le pokončevalo prometna sredstva in naprave, ampak vse, kar lahko

Iz Clevelanda in okolice

Vabilo k molitvi in pogrebu— Clancice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so vabljene nocoj ob sedmih v Zeletov pogrebni zavod na 152 cesti k molitvi za umrlo članico Frances Korenchan, v petek ob devetih dopoldne pa k njenemu pogrebu.

Zadušnica— Jutri, 1. junija, ob 8.15 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Mary Perusek v spomin 7. obletnice smrti.

IRA se umaknila iz boja v Severni Irski

Irška republikanska armada je objavila, da se umika iz sedanjega boja v Severni Irski. To seveda boja še ne bo končalo.

BELFAST, S. Ir. — Bojevanje v Severni Irski dobiva vedno zlobnejšo in temnejšo podobo. Katoličani, ki so pred skoraj tremi leti nastopili z zahtevo po enakih pravicah in izboljšanju njihovega socialnega in gospodarskega stanja, so se, kot kaže odločili dati londonski vladi priložnost, da pokaže, kaj namerava. Zato so pozvali Irsko republikansko armado, podtalno organizacijo, ki se bori za združitve Irskega otoka v eno državo, naj ustavi svoje bombne in druge napade.

Irška republikanska armada razpada v "uradno" in "proviziionalno", ki je nekaj skrajnejša od uradne. Uradno krilo se je izjavilo sedaj za premirje in ustavilo napade, proviziionalno se pa še ni izjavilo. Med tem je prišlo do novih eksplozij in streljanja. Pretaklo soboto so bili trije člani IRA ubiti, ko so prevažali veliko bombo v katoliškem delu Belfasta.

Protestanti, ki se boje, da bodo izgubili svoje posebne pravice in prednosti, so se organizirali in se pripravljajo na njihovo "obrambo". Zadnjič jih je nastopilo več tisoč v uniformah na javnem pohodu. Položaj za britansko vlado in za njenega pooblaščenca Whitelawa ni posebno lahek. Vsak nepreviden korak ali ukrep je lahko usoden.

Mesto podpredsedniškega kandidata "odprto"

WASHINGTON, D.C. — John N. Mitchell, vodnik volivne kampanje predsednika Nixona je dejal pretekli petek, da je vprašanje podpredsedniškega kandidata republikanske stranke "še široko odprto". Odločitev o tem bo prišla kasneje.

Predsednik Nixon je pred 5 meseci pohvalil S. T. Agnewa in dejal: "Jaz mislim, da naj bi ostal v teamu. To je moja misel sedaj." Od tedaj ni predsednik nič nakazal, da bi bil svoje stališče kaj spremenil, tako je bila Mitchellova izjava nekako iznenadenje.

Vodna pota Nizozemske

AMSTERDAM, Niz. — Nizozemska ima okoli 2.000 milj prekopov in okoli 3.000 milj plovnih rečnih strug in prekopov. pospešuje in služi vojnemu naporu Severnega Vietnamu.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 107 Wed. May 31, 1972

Naše katolištvo

"Katoliški glas", slovenski list, ki ga izdajajo katoliški duhovniki v Gorici v Italiji, je v svoji št. 20 od 18. maja 1972 objavil pod gornjim naslovom uvodnik, ki zadeva vse slovenske katoličane, ne le one v Slovenskem Primorju, zato ga delno tu prinašamo čitateljem AD. Dodamo le še, da je od tedaj italijanska škofovska konferenca "manifest" odklonila in zavrnila vsak poskus pritiska na vodstvo Kristusove cerkve kot "nekrščanski". O vprašanju celibata katoliške duhovščine je škofovska konferenca ugotovila, da se to vprašanje lajkov prav nič ne tiče in naj se zato ne mešajo vanj. Ker je izjavo italijanske škofovske konference potrdil sam sv. oče, smatrajo, da predstavlja tudi njegove nazore.

Sredi meseca marca je skupina 33 katoliških teologov izdala Manifest, v katerem proglašajo sedanje cerkveno vodstvo za nesposobno reševati probleme, ki trenutno tarajo Cerkev.

V Cerkvi takih in podobnih učenjakov, ki žele v svoji vnemi in prenapetosti vse na hitro roko spremeniti ali odpraviti, ni nikdar manjkalo. Značilna zanje je bila vedno silna zaverovanost v edino pravilnost njih pogledov, premlevanje besed in pojmov, visokodoneče fraze in stavki, kar vse jih je dostikrat privedlo do tega, da so sploh izgubili čut za naravno presojo dejstev.

Ne smemo se čuditi, da se tudi v našem slovenskem občestvu najdejo teologi ali v pretirano naprednost zaverovani duhovniki, ki menijo, da morajo vse, kar je zrastle na tuji njivi nekje v Franciji, Nemčiji ali na Holandskem, presaditi v naše razmere in vcepti na deblo našega slovenskega katolištva.

Pri tem ne pomislijo, da je versko stanje v tistih deželah, ki jih je oblikovala izredno razvita tehnika, zelo drugačno od našega. Zaradi vsega dobrega so tamkajšnji kristjani otopeni za višje vrednote in nadnaravne dobrine. Da bi se zanje zopet ogreli, iščejo tamkajšnji teologi novih oprijemov, novih vzpodbud, novega načina tolmačenja verskih resnic. Pri tem prihaja do pretiravanja, do preziranja tradicije, do oporekanja nasproti cerkvenemu vodstvu.

Težnja po nepremišljeni modernizaciji Cerkve in verskega življenja je lahko prav tako pogubna kot vztrajanje na okostenelih navadah. Bistveno za verovanje ni, ali je kaj napredno ali zaostalo, temveč naše doživljanje tega, kar verujemo.

Pisatelj Pregelj je svoj čas zapisal, da bi vsaj enkrat rad še občutil tisto otroško žalost, ki ga je prevzela na Veliki petek, ko se je sam v sebi spraševal, kako more sploh še sijati sonce, ko pa božji Sin v grobu spi.

Če bomo mi kristjani občutili tako žalost ob spominu na Jezusovo trpljenje ter znali na velikonočno jutro doživeti radost in srečo Gospodovega vstajenja, potem bo naša vera močna, iskrena, rodovitna, saj bo doživela.

Danes je beseda katolištvo za mnoge dobila slab prizvok. V katolištvu gledajo nekaj nazadnjaškega, nekaj politično obarvanega, nekaj, kar pripravlja pot klerikalizmu, to je nadvlada klera (duhovščine) v svetnih zadevah. Da ne bi bili nazadnjaški ali klerikalni, celo mnogi katoličani raje govorijo o krščanstvu kot o katolištvu, kot da sta to dve različni stvari. Zraven si še domišljajo, da s tem, da so samo kristjani, ne pa katoličani, pomagajo pri delu za zedinjenje. O sveta naivnost! Kakor da se da vse probleme rešiti samo z zamenjavo besed!

Katolištvo in krščanstvo si nista prav nič v nasprotju. Res je obratno: katolištvo je najbolj žlahten izraz krščanstva. Poleg pripadnosti katoliški Cerkvi pomeni tudi doživljanje krščanskih vrednot, zakramentov in apostolske tradicije, ki je prav v katoliški Cerkvi našla najbolj prizadevnega in skrbnega varuha. In prav to naši preprosti ljudje najbolj čutijo, medtem ko učeni teologi tega čuta dostikrat nimajo.

To predanost resničnim krščanskim vrednotam globoko cenijo tudi člani drugih krščanskih Cerkev. Protestanti sami si želijo, da bi ostal papež še naprej nosilec Kristusove avtoritete, da bi katoliška Cerkev ne zavrgla celibata, da bi ohranila češčenje Matere božje, ki daje katolištvu poseben čar in posebno toploto, kar oni tako zelo pogrešajo.

Bati se moramo golega razumarstva "modernih" teologov, ki jim je vse, kar je povezano s čustvi odveč, kot npr. rožni venec, križev pot, litanije, češčenje Srca Jezusovega, svete ure, izpostavljeno sv. Rešnje Telo, evharistični kongresi, tabernakelj na glavnem oltarju, kipi in slike svetnikov na stenah. Vera, ki je zgolj razumarska, človeka ne zadovolji in osreči, kajti človek je bitje, ki ima poleg razuma tudi čustva ter zato ni zadovoljen, da svojo vero samo pozna, temveč da jo tudi doživi.

BESEDA IZ NARODA

Ob 30-letnici začetka slovenskega narodnega odpora revoluciji

Rochester, N.Y. — Sedemnajstega maja je poteklo trideset let, odkar je skupina mladih idealistov pod vodstvom hrabrega kapetana Milana Kranjca iz samega premostja Ljubljane odšla na teren — v borbo za resnično svobodo slovenskega naroda. Sedemnajsti maj je torej mejnik v slovenski narodni zgodovini, je rojstni dan slovenskega narodnega odpora proti vsem uničevalcem našega naroda, in seme, iz katerega je končno pognalo mogočno klasje protikomunistične borbe v Sloveniji.

Dogodki v novembru 1941 so pokazali, da je OF le krinka za komunistično revolucijo, v kateri ni mesta za poštenega Slovenca. V decembru istega leta so pod komunističnimi kroglami tudi v Sloveniji padle prve žrtve in nobenega dvoma ni bilo več, da KP načrtno in brez kakih pedsodkov pripravlja krvavo revolucijo, v kateri morajo pasti vsi, ki bi bili v napotje njenim načrtom. Vse, kar je bilo pošteno in ni bilo zaslepljeno, se je tedaj odločilo, da je tudi v Sloveniji potrebno organizirati narodni odpor in se postaviti po robu tako okupatorjem kot komunistom. Priročno zime so bile izvršene priprave za spomladanski oboroženi nastop proti okupatorjem.

Internacija skoro vseh aktivnih oficirjev in podoficirjev, ki so jo odredile okupacijske oblasti na komunistično denunciacijo, je zavrla načrte, ni pa mogla zadušiti ognja ljubezni do naroda in domovine tistih, ki so spoznali klic časa in potrebo po organizaciji oddelkov jugoslovanske vojske v domovini. Odločena na vse je ta prva grupa JVVd v noči od 17. na 18. maj 1942 nastopila svoj pohod iz prvega taborišča pri Sv. Urhu proti Dolenjski. Sedemnajst je bilo prvoborcev tedaj in v njihov vrstah so poleg poveljnika Milana Kranjca bili še trije oficirji in dva podoficirja. Ostali so bili mladeniči vseh slojev, večinoma pa študentje.

Vršile so se borbe za borbanimi, slovenski prvoborci so padali in krvaveli. Komaj 10 dni po odhodu na teren so to neobogljeno enoto napadli partizani, kasneje, 11. julija pa skoncentrirali v Gornjancah vse svoje sile, da uničijo odred slovenskih prvoborcev. Ni so uspeli vrste prvega odreda so rastle počasi, prepočasi... junaki so padali. Do konca leta 1943 je padla večina, dva sta doživela Vetrinj in bila vrnjena in umorjena. Dva sva ostala iz prvega odreda JVVd, ki sva preživela vse borbe. Velika ideja borbe za svobodo našega naroda, za katero je padlo 15 junakov prvega odreda in za njimi na tisoče slovenskih borcev, nama še danes daje vero v osvoboditev slovenskega naroda izpod komunističnega jarma in moč, da v borbi vztrajava. Prvoborcem so se v Gorjancah priključili prostovoljci iz Mirne peči, okolice Novega mesta in večja skupina iz Mirenske doline. Tudi ti so po večini padli, ostala pa je peščica, da izpriča resnico o trpljenju, žrtvah in idealizmu slovenskih prvoborcev.

Ob 30-letnici našega prvega borbenega nastopa se preživeli prvoborci zavedamo, da bi v širnih slovenskih gozdovih ne bilo prostora za komunistične partizane, če bi večina slovenske protikomunistične mladine izbrala že takrat isto pot in če bi naš idealizem naletel na razumeva-

nje onih krogov, ki so takrat odločali. Naša pot je bila sicer trda, toda po našem mnenju edina, ki bi mogla prihraniti Grčarice, Turjak, Vetrinje, Teharje in Kočevski Rog ter današnje trpljenje slovenskega naroda.

Slava junakom, ki so padli na trnjevi poti borbe za svobodo slovenskega naroda. Slava junakom prvega slovenskega ilegalnega odreda JVVd. Naj bo njihov zgled preživelim v opomin, kako se je treba za svobodo boriti.

V soboto, 3. junija, zvečer bo na Slovenski pristavi jubilejna svečanost v spomin 30. obletnice nastopa prvega slovenskega odpora. Vabimo vso slovensko javnost, da se udeleži te jubilejne slovesnosti, prvoborcem v spomin in zahvalo, nam pa v vzpodbudo, da bomo mogli vztrajati in trdno stati na poti borbe za pravico in svobodo slovenskega naroda. Dragi prijatelji, pridite, da se skupno oddolžimo tistim, ki so padli v gigantski borbi. Vsi ste vabljeni!

Preživeli prvoborci

Hinjskim rojakom

MAPLE HEIGHTS, O. — Nedavno sem od župnega upravitelja v Hinjah rev. M. Kozjeka dobil pismo, v katerem pravi, da so 25. marca slovesno posvetili cerkvene zvonove. Dva so kupili nova, veliki pa je stari. Bilo je zelo lepo. Sedaj obnovljajo cerkev znotraj in jo bodo v prvi polovici julija blagoslovili. Tedaj bo tudi birna. Zaradi tega hite. Denar je med tem pošel in zopet so v težavah.

Župni upravitelj prosi, če bi mogli še kaj pomagati, da nam bodo zelo hvaležni. Prisrčno se zahvaljuje vsem, ki so prispevali doslej in kliče na nje božji blagoslov.

V zadnjem času sem prejel za Hinje še te-le darove: \$50 Agnes Stepanich, Kansas, \$50 Charles in Mary Hočevar, po \$10 družina Antonie Nemeč in Mary Vođičar, \$5 Frančiška Clavara.

Vsem prisrčni Bog plačaj! Darovali ste Mariji na oltar. Tisočkrat hvala tudi Ameriški Domovini za tako potrebno dobro delo!

Charles Hočevar
15916 Raymond St.
Maple Hts., Ohio 44137

Prirreditve in romanje Oltarnih društev

CLEVELAND, O. — Zopet smo preživeli mrzlo zimo in se z naravo veselimo gorke pomladi. Kakor vstaja narava v novo življenje, tako naj tudi naše društva zacvetje in se prenove s pomladanskim vstajenjem.

Smo v dobi, ki nam prinaša vsakovrstne zabave v naravi ali pa v društvenih prostorih. Leto za letom se ponavlja isti klic: "Mater, žene in tudi dekleta, stopite v naše vrste in se vpišite v Oltarno društvo sv. Vida, da bomo skupno delovali za napredek naše fare!"

Pomrlo nam je precejšnje število zvestih članic, izpolnite prazna mesta z novimi, naj postale vsaka faranka tudi naša članica. Naj vas ne ovira ta ali oni vzrok, ojunajte se in se oglasite pri Mrs. Mary Otoničar, naši tajnici, in vse bo radevolje vpisala. Imele boste veliko duševnega in telesnega razvedrila.

Vsako prvo nedeljo v mesecu je skupno sv. obhajilo pri osmi sv. maši, popoldan ob 2. uri je pa naša četrtletna molitvena ura pred Najsvetejšim ob pol sedmih zvečer, nato sledijo litanije in blagoslov. Ko članica uže takrat isto pot in če bi naš idealizem naletel na razumeva-

venec, nato spremljamo člani-vo v cerkev k pogrebni maši.

Imamo tudi prireditve in romanje, katerih se članice in njih prijateljice zelo rade udeležijo. Pridno sodelujejo pri farnih prireditvah, najbolj se postavijo v kuhinji naše kuharice z okusnimi jedili, še prav posebno slovijo krofi, katerih ni nikoli dovolj.

Cas tako hitro beži in ni več daleč, ko bomo zopet romale v prelepi Lemont; 12.-13. avgust je določen čas za romanje Oltarnih društev iz Clevelanda. Do sedaj smo vsako leto napolnile tri Greyhound buse in upam, da tudi letos ne bomo zaostale.

Javite se že sedaj in sicer: za faro Marije Vnebovzete pri Ivanki Kete, 15709 Saranac Rd., tel. 681-0813, ali Pauli Adamice, 447 East 156th St., tel. 481-8263; za faro sv. Kristine pri Mary Gerl, 923 East 222nd St., tel. 261-1316; za faro sv. Lovrenca pri Mary Lindic, 3544 East 80th St., tel. 441-0941; za faro sv. Vida pri Mary Otonicar, 1110 East 66th St., tel. 431-6933, ali pa Mary Marinko, 15500 Lake Shore Blvd., Apt. 321, tel. 486-5156.

Cena je ista kot lani, \$20.50 za vožnjo in prenočišče. Busi odprejo skupno ob 6. uri zjutraj 12. avgusta in se vrnejo v ponedeljek, 14. avgusta, zjutraj ob 6. uri. One, ki se letno javijo za romanje, nestrpno čakajo dneva, ko bomo zopet imele priliko poromati na prelepe slovenske ameriške Brezje. Naši častiti patroni frančiškani očetovsko skrbijo za potrebo, prenočišča in nam podajo bogato urejen spored romanja. Da "vse prepeva, se raduje Mater Mariji v čast".

Pričakuje vašega obvestila in vas pozdravlja

Mary Marinko

Prikočkali smo zares lep srenjski dan!

NEW YORK, N.Y. — Kockati pomeni tudi loviti srečo. To se pravi: igrati se z različnimi naključji, ki nam naj prinese nekaj več, kot pa nam bi dale stvari same brez naključnih posegov.

Človek začneja kockati vprav s takimi nameni izrednega pridobivanja. To je bistvo te igre. Je stara že stoletja in stoletja. Mnoge je materialno obogatila, mnoge pa je spravila na beraško palico. Kolikokrat je kmetški možakar v eni noči osiromašil svoj hlev ali odpisal najlepšo njivo od svojega grunta, ko je v takšni igri lovil srečo — pa je prišla v obliki nesreče zanj. Sreča je raje poljubila njegove nasprotnike in igri.

Ko je po ustaljenem načrtovanju na tretjo aprilsko nedeljo Zdravko Kalan, vodnik naših nedeljskih prosvetnih ur, napovedal naslednjo za mesec maj, ni niti malo pomislil na dvoje izrednih naključij, ki sta dala uspeh, rekel bi — izredni uspeh, naši majski srenjski nedelji.

Po začrtanem programu smo jo določili za počastitev našim mater. Teden dni po splošnem Materinskem dnevu v naši ameriški deželi.

Ob načrtovanju, in niti ob trenutku napovedi te prosvetne ure in srenjske nedelje, nismo niti malo pomislili, da bo padla na Binkoštno nedeljo. Sreča sama je kockala za nas!

In ni se ustavila samo pri tem naključju! Klezina Helena in župnik oče Rogan sta v telefonskem razgovoru ugotovila, da smo po srenjski navadi na srenjski Materinski dan hkrati kronali v cerkvi kip Matere božje — Marijo. Še o tem sta se domnila: Hčerka Helena je bila letos prvi prvem sv. obhajilu in po srenjski navadi bo ona prinesla krono Materi božji.

In sreča sama je še naprej kockala za nas, ne da bi mi vedeli, kaj se počne za našim srenjskim hrbtom. O, "sreča te išče, um ti je dan," je pel Valen-

tin Vodnik njega dni svojemcu Kranjcu. A te dni je nam njujorškim slovenskim srenjčanom sreča pela to sveto resnico in nam jo je poklonila za nas srenjski Materinski dan. Skromno smo ga načrtali, a sreča nam ga je prinesla v veličastju.

Večina srenjčanov je prihajala k deseti maši, ker bo po njej srenjska prosvetna ura in dvorani. Seveda, vsak je zdaj šel v vedenju, da je to hkrati tudi Binkoštna nedelja.

Malokdo je vedel za skrivnostno srečno naključje, ki se je zvrstilo v naši njujorški slovenski srenji ravno za to letošnje binkoštne nedelje, ravno za to letošnje srenjsko majsko prosvetno uro in ravno za ta letošnji srenjski Materinski dan!

Ne nekaj let živi v naši srenji Ivan Kamin. S svojo ženo Barbko je prišel kmalu po poroki iz Clevelanda. V srenji sta se mu že rodila hčerka in sinko. Barbka je zdaj tiha, skrbna mamica, Ivan pa še zmeraj navdušen športnik. Pozimi smučanje, poletni odbojka in ping-pong. Pa še prepevanje pri "Fantih z Osme".

In že nekaj let je tako, da je v slovenskem kraju — zemeljski podobi raja — na Bledu za župnika č. g. Ignacij Skoda. Ta blejski župnik se je odločil, da zapusti za nekaj tednov domači slovenski kraj z namenom iti daleč od njega malo pogledat v ta naš "ameriški pekel". Odločil se je in odločitev do kraja izvršil.

Ne vem, na katerem koncu je stopil na naša tla. Kako je prekriziral vso to čudovito obsežnost. Samo to vem, da mu je New York kraj, kjer se je dvignil iz ameriškega pekla in odletel nazaj v slovenski raj. Količko je v tem času in v tej prostornosti odkril in našel goetovsko-faustovskega in koliko dantevsko-infernoškega, to bo v njim odletelo in živelo v spominu.

Ali je vse naključje, ali vse z nekim smotrom povezano, s tem se je človek zmeraj ubadal in se menda bo do kraja svojih dni. Ali bo tej zagonetnosti prišel do kraja, da bodo potem imeli vsi ljudje isto spoznanje, kdo od nas zemljanov more na to dati dokončni odgovor?!

Nikakor pa ni naključje, da je č. g. Nace Skoda Ivanov mali stric. Pa strici radi obiščejo tudi svoje nečake. In tako se je zgodilo, da je stric Nace obiskal nečaka Ivana. Ker nečak Ivan živi v njujorški slovenski srenji, katera kljubuje temu "pekleno" onesnaženem vzdušju, je moral stric Nace tudi vstopiti v to našo sredino slovenskih zdomevcov.

Ker je duhovnik, nas je srečal na najprimernejšem kraju — v domači cerkvi na tujem, na Osmi v mali cerkvi sv. Cirila. Ob desetih je prišel, ne samo k naši slovenski maši, ampak je po dogovoru z našim župnikom očetom Roganom kar bral to mašo. Pa bila je Binkoštna nedelja, bila je nedelja Marijinega kronanja, bila je nedelja srenjske prosvetne ure in bil je srenjski Materinski dan.

Njujorški slovenski srenjčani so ta dan lepo posedli svojo narodno cerkveno. Seveda spet se je pokazala malce kar nečedna navada malega zamujanja. Smo pač tako razpršeni v narodne hlope po razsežnem njujorškem območju, da se težko zberemo v večjo slovensko kapljo. In navkljub vsem silam razprševanja se pa kdajpakdaj le zberemo v lepo domačo skupnost.

Tako je bilo letos na tretjo majsko nedeljo, na letošnjo Binkoštno nedeljo!

Č. g. Nace Skoda je pristopil k oltarju skupno z župnikom očetom Richardom, ki je opravil vlogo braleca, ter z našima strežnikoma. Na ves program dneva je bilo treba misliti, zategadelj se je nebstveno malo

spremenilo. Pridiga je odpadla. Namesto nje smo ob pristopu dobili predstavitveni in pozdravni govor blejskega župnika, ki je bil na 6-tedenskem obisku ameriške dežele, kjer živi in kjer se uveljavlja toliko tisočev in tisočev Slovencev.

Govorica mu gladko in hitro teče. Tako hitro, da moraš paziti, da ti beseda in njena misel ne smukne, predno se zaveš in obstaneš brez zveze, kot se znajdeš velikokrat ob "uri direndaja" v našem njujorškem podzemeljskem rovu. Vendar vsi srenjčani smo č. g. Skodo skrbno in pazljivo poslušali. Saj nam je prinesel prav na Binkoštno nedeljo pozdrav domače zemlje. Z njim pa nam je prinesel narodnega duha, na spominsko nedeljo, ko nam govori, po naši veri, da nismo samo od mesa, ampak da je duh — dih božji v nas — ki nas osrečuje in nas v skupnosti dobrih otrok povezuje. Pa dih slovenske besede, prihajajoče iz domače zemlje, je tista notranja sila, da nas vabi skupaj na tujem. Hvaležni smo bili priložitostnemu prišleku iz domačih krajev za njegove pozdravne besede. In te naj še dolgo zvene v ušesih njujorških slovenskih srenjčanov. Le tako bodo ostala živa tudi čustva, vzgana v naših dušah po teh pozdravnih besedah.

Po evangeliju je župnik Rogan stopil iz prezbitarija pred kip Matere božje — Marije in Helena Kležin, vsa belo oblečena, držeča na blazinici pripravljeno krono za Marijo. Oče Richard je začel peti litanije Matere božje. Pevci na koro so mu odgovarjali. Peli so poznane Marijine pesmi, čudovito lepo, močno, da kar mogočno in ubrano.

Po kronanju je Helena pozdravila z lepo molitvico Mater božjo. Po njej se je umaknila v prvo klop. Župnik pa je vstopil v prezbitarij in č. g. Skoda, blejski župnik na obisku, je naprej bral in izvršil sv. mašno daritev, ko je s kora donela lepa slovenska nabožna pesem.

Po maši so srenjčani napolnili cerkveno dvorano. Ob taki lepi udeležbi se je začela srenjska majska prosvetna ura, ki je bila posvečena najdražjemu in najčustvenejšemu bitju — slehernega človeka in naroda — materi!

Tone Osovnik

Brazilski sladkor za Sovjetsko zvezo

Kaže, da je Brazilija odzvela Kubi primat v proizvodnji sladkorja.

Sovjetska zveza naklada v Braziliji na svoje ladje 290.000 ton sladkorja, ki ga je konec lanskega leta kupila od brazilskega inštituta za sladkor in alkohol. ZSSR je že prej kupovala sladkor v Braziliji, a ne v večjih količinah. Večinoma je dobivala sladkor s Kube, ta zadnji nakup v Braziliji pa je izzval vrsto komentarjev, večinoma političnih.

V brazilski vladni upravi za sladkor in v tisku namigujejo, da je Brazilija prevzela primat Kubi, ki sicer velja za "svetovno sladkornico". Od vseh latinsko-ameriških držav, proizvajalk sladkorja, je Brazilija na ameriškem tržišču na prvem mestu in njena kvota se iz leta v leto povečuje.

V sovjetskih krogih nočejo komentirati te zadnje kupčije z Brazilijo. Državi sta že leta 1969 prešli na konvertibilno plačevanje, zato je ta kupčija za 300.000 ton prečiščenega brazilskega sladkorja še toliko pomembnejša. Prav zaradi kubanskega sladkorja pa Brazilija tako vztrajno nasprotuje "odmrznjenju blokade" proti Kubi in ameriški polobli, saj bi ureditev odnosov s Kubo morda ogrozila primat brazilskega sladkorja na tržišču ZDA.

F. S. FINZGAR:

STRICI

"Kdo je?" se je oglasilo od znotraj.

"Dober prijatelj."
Mati v hiši ga je spoznala po glasu.

"Jesus, Gašper! Prav gotovo sta se sprla z očetom."
Božnar, naglušen, ga ni spoznal.

Lucija pa je v kamri zaihtela: "Zakaj ste mu povedali?" Vsa se je tresla in vendar je bila vesela. Božnar je šel v vežo, prijel za zapah in še enkrat vprašal: "Kaj je?"

"Nič hudega! Vse prav pa dobro!"
Zapah je zdrsil v zid, Božnar je svetil z dvignjeno lučjo Gašperju v lice in ga prepoznal. Ves je bil zameten.

"Ti moj Bog, v takem vremenu hodiš!"

"Kaj vreme! So druge reči, oče."

Tedaj je bila v veži že mati, ki je hitro segla po metlici in mu stevala sneg s pleč in škornjev.

"Ali sta se z očetom?" je pošepetala mimogrede Gašperju. "Ne povej vsega, lepo te prosim."

"Vse, mati, nocoj pa vse!" je rogovilil Gašper in ji ušel v hišo. Oči so mu iskale Lucije. Ona pa je vrata v kamro priprala.

"Da te je v takem prineslo?" je ponovil Božnar in obehal svetilko na kaveljček pod stropom. "Saj me je res tako neslo, da sem kar prifrčal," se je smejal Gašper.

Mati ga je ogledovala od peči, kamor je sedla. Ni ga razumela, toda strah ji je vendarle kopnel. "Kako sta opravila z očetom?" je ponovila glasneje, da je slišal tudi Božnar.

Gašper je hodil gor in dol, pomolčal, da je dražil mater, in seveda mislil na Lucijo, ki je skrila za vrati pritiskala roko na ključavljice srce.

"Kako sva opravila?" Se dvakrat je premeril sobo. Nato se je ustavil in govoril bolj v kamrni vrata kot očetu in materi: "Tako sva se domenila, da bo še ta predpust Lucija pri nas."

Božnar je poslušal z odprtimi usti, materi je od nejevere, kakor je dobro slišala, uteklo vprašanje: "Kaj praviš?"

Gašper pa ni ponavljal in ni mogel več strpeti. Vdrl je v kamro.

"Kar mojškro k hiši! Lucija, v nedeljo pridem z možmi in..."

Gašper je obstal med podboji. Na postelji je sedela Lucija. Luč, ki je šnila skozi odprtino, je osvetlila solze, ki so se ji pri tej prici usule.

"Lej jo no," je skušal biti Gašper nežen, "nikar no! Pa saj so od veselja, jeli?"

Prestopil je prag, jo prijel za roke in jo vedel v hišo.

"Takale res ne grem," se mu je trgala iz rok, smuknita nazaj v kamro in se še dooblekla. "Tako je, Božnar; ga ni moža kot naš oče!"
Stari je zmajeval z glavo. "Bosa bo ta; vinski se mi zdiš, Gašper."
"Za norce nas ima Podlogar, nas kajzarje. In tebe povrhu," je poprijela še mati.
"V nedeljo vam pokažem norce, ko pridemo. Le glejte, da bo cvrtja do stropa."
"In na Podlog z našo? Tako ne misliš!"
"Pa prav tako."
Lucija je prišla iz kamre. Gašper je stopil tik k njej. Bila je zardela kot otrok, ki se prebudi iz sna. Na dolgih vejicah ji je visela vlaga solz. Težki kiti sta ji tekli na pol razpleteni po plečih. Gašper ni več skrival. S trdo, delovno roko jo je objel krog pasu in jo pritiskal k sebi.
"Kako si mrzel," se mu je od-

mikala vpričo staršev Lucija, ki je začutila skozi rokavce hladnega z Gašperjevega sukničja.

"Mrzel je sneg, jaz pa kot žerjavica!"

"Pustimo norčije in se pogovorimo, kot gre," jih je ves zresnobljen vabil Božnar za mizo.

Sedli so in Gašper je pripovedoval... Vsem je šlo na jok, samo Gašperju ne. Dolga je bila izpoved, da je minila polnoč, preden so si vse povedali in se razšli. Lucija je stopila z Gašperjem čez vežni prag.

"Pa ti zapahni!" je naročala mati Luciji in se umaknila iz veže.

Zunaj je še venomer snežilo. Gašper je z razpetim sukničjem branil Lucijo, ki se je nagnila na njegove prsi.

"Ne veš, kako me skrbi iti na Podlog! Jaz, kajžarska, na tako zemljo! In še zaradi tvojih bratov. O Gašper, razprla sem vas."

"Še si bomo dobri, nič se ne boj."

Lucija je drgetala, piš ji je zaganjal snežinke v lice.

"Pojd!" jo je spustil Gašper, ko se je hipoma domislil, kako je z njo. "Da se ne prehladiš."

Zavil je krog vogla, zavriskal na vso lašč, Lucija pa je tiho zaihtela.

III

Po tej noči se na Podlogu ni na videz prav nič izpremenilo. Pela je žaga, pela sekira; vsak dan je poskakovala živina, ki so jo gonili na korito, zajemali so iz ene skleda, molče kot sicer.

Toda večer je doslej tako edino družino razpostavil na tri tabore. Mihor in Boltežar sta uhažala nenavadno zgodaj na izbo, oče in Gašper sta nenavadno dolgo sedela v hiši. Maruša je brundala pred pečjo, ropotala z burklami, nosila strašno sobo, ker je vse slutila in ničesar vedela.

Mihor in Boltežar sta ležala oblečena na posteljah. Na mizici jima je mrlela luč.

"Jutri pojde snubit. Moža je dobil," je začel Mihor in predelal nogo čez nogo, se uprl s prsti v končnico, da je zaškripala.

"Kako veš?"

"Zaplaznik mi je povedal. Njega je naprosil."

"Kaj pravi Zaplaznik?"

"Norce mu kaže. Prazno žensko na Podlog."

Boltežar je utihnil in premišljeval, ali bi povedal ali utajil. Toda ženitev je brata tesno zblizala.

"Mihor!"

"Kaj?"

"Lucija je brdka."

"Kajžarska, ki je ne goni delo. Zato je kakor iz strdenja."

"Pa tudi poprime. Saj smo po imeli v dnini."

Mihor je dvignil glavo.

"Boltežar!"

"No?"

"Tako govoriš, kot bi jo snubil ti."

Boltežar je spet utihnil, se nato dvignil na komolec in počasi spravil tajnost na dan: "Res sem že mislil, da bi se priženil k Božnarju."

Mihorju je omahnila glava nazaj na blazino. Zasmajal se je. "Zakaj se smeješ? Kajža ni tako pod nič, za par goved bi z doti še prikupil in bi se živelo. In bi tako rekoč ostal kar pri domu."

Mihor se je spet zasmajal. "Ali ti je zajec pretekel pot? Zato se kremžiš. Ji pa ostani za hlapca, ko ji ne boš za moža."

Boltežarja je bolelo. Nemiren se je dvignil in sedel na posteljo. "Ne bom za hlapca."

"Boš, če ti le reče."

"Kdaj pojdeš ti?"

"Ko bo dognano, takoj."

"Jaz tudi."

(Dalje prihodnjic)

SLOVENSKI ZAVOD V RIMU

QUINCY, Ill. — O veliki koristi takega zavoda se je mnogo pisalo v naših časopisih, a se mi zdi, da naših ljudi ni še dovolj prepričalo. Še bolj pa se držim mnenja, da zadeve zbiranja sredstev za Slovenik nismo dovolj organizirali od osebe do osebe, organizacije do organizacije in zlasti ne po naših župnijah v Združenih državah in Kanadi. Ali ne bi mogle naše župnije vsako leto izvesti eno nabirko v cerkvi za Slovenik? Odlični zglede nam je dal pokojni župnik v Bridgeport, Conn., dr. Andrej Farkaš, ki je iz svoje male župnije poslal za Slovenik \$10.000.00. Nemalo me je začudilo, ko so lani maloštevilni Prekmurci nabrali veliko vsoto dolarjev, za katero je bila zgrajena nova župnijska cerkev v Prekmurju. Zraven so se nabiravci obvezali, da bodo za nameček letos osebno potovali v domovino na posvetitev cerkve. Zares velika ogromna žrtev iz ljubezni do domače cerkve!

Zadnja leta me čudijo velike zbirke denarja za slovenske misijone in misijonarje. A bolj kot vse te nabirke za slovenske misijonarje je potreben denar pomoči Slovenik. Misijonski prijatelji v USA in Kanadi zavečajo se važnosti Slovenika so obljubili zbrati zanj \$10.000. — Iz osebnih virov vem, da bodo zbrali tega kapitala se bo preživljal slovenski duhovnik, ki bo stanoval v Sloveniku in se popolnoma posvetil študiju misijonskega vprašanja. Rim je za katoličane versko središče, kamor hodi duhovnik celega sveta izpopolnjevati bogoslovno znanje. Slovaki niso velik narod, pa so zgradili dva taka zavoda v Rimu, enega pred zadnjo vojno, drugega pa po vojni — slovaški imigrantje.

Mati Slovenija v sedanjih razmerah ne more skoro nič storiti za Slovenik. Vendar ste brali te dni, da so slovenski škofje že poslali prvi vagon pohištva v Vatikan za Slovenik. Opremili bodo 13 stanovanj za študirajoče duhovnike v zavodu.

Pri nabirkah za Slovensko kapelo v Marijinem narodnem svetišču v Washingtonu so odlično sodelovale članice Slovenske ženske zveze. Kolikor se spominjam, so isto pomoč obljubile tudi slovenskemu zavodu v Rimu, ko bo zadeva nabirk za kapelico končana. Naj se spominjo danes obljube in nam priskočijo na pomoč. Kako vesela bo zavest, da so v glavnem izseljenci zgradili Slovenik. Bili smo kruto izgnani in vrženi iz domovine, a domovine nismo pozabili. Bolj jo ljubimo kakor kdaj koli poprej. Radostno sem prislunil novici v časopisih, da bo zavod že letos za prenočevanje pripravil 50 mest za prenočevanje in bivanje v njem ter nudil slovenskim obiskovavcem domačo za manjše stroške kot v hotelih. Vodstvo bo poskrbelo

tudi za avdijenco pri sv. Očetu v Vatikanu. Kako se to vse drugače sliši in občuti kakor pa naša zgodba iz leta 1946, ko so Angeli nas duhovnike vrgli iz taborišča. Razkropili smo se po vsej Italiji. Večje število od nas se je zateklo v Rim v upanju da nam Cerkev pomaga. Nismo se varali. V Slovenski hiši v mali sobi nas je ležalo kak ducat duhovnikov kar na golih tleh skozi 14 dni. Potem se nas je usmilil papež Pij XII. Razdelili so nas po tujih zavodih. Hrvaški duhovniki begunci so bili srečnejši v nesreči. Šli so v svoj hrvaški zavod Hierarchy in dobili hrano in sobico zastoj za ves čas njih bivanja v Rimu. Za nas slovenske duhovnike ni bilo mesta, kamor bi položili trudno glavo. V drugih zavodih smo se počutili bolj kot tuji in smo morali plačati tudi hrano, kolikor nam je bilo mogoče. Ze zdaj znam ceniti vrednost slovenskega zavoda v Rimu, zato mi ni bilo težko že tretjič napisati ček s številko, ki ima štiri mesta pred decimalno piko. Upam, da ta ček ne bo zadnji za kritje velikih prizidav in preureditve v zavodu.

Naj me moji rojaki ne sodijo krivo, da sem gornje napisal iz samohvale ali baharije. Iz seznamov nabiralnih akcij, pri katerih sem deloma tudi sam sodeloval, mi je znano, da smo duhovniki-imigrantje plačali do zdaj najvišji odstotek od nabranih zbir za zavod v Rimu. Rojaki pričakujejo od duhovnika, da tudi sam kaj daruje, ne samo zbira pri drugih S tem se hočem ogniti očitku, ki je zadel grškega bahača-atleta, ki se je doma svojim rojakom širokoustil, kako visoko je skakal na otoku Rodus. Pa so mu domačini ponagajali: "Hic Rodus, hic salta!" — Tukaj je Rodus, tukaj doma pokaži, kaj znaš. Predno boste brali ta sestavek v časopisu, bo ček že v rokah msgr. Louis-a Baznik, kateremu tudi vi velikodušno pošiljate darove za Slovenik. Samo še eno leto imamo do posvetitve slovenskega zavoda v Rimu.

Naj se kratko dotaknem še tistih rojakov, ki so odsvetovali zbirati darove za zgraditev zavoda v Rimu. Milo povedano, bilo je vsaj skrajno nemodro ali neprevidno odsvetovati rojakom dati pomoč Sloveniku. Naredili so veliko škodo Sloveniku in posredno tudi domovini. Zdominci in imigrantje naj ne zbirajo, domovina v sedanjih okoliščinah dati ne more. Tako bi Slovenik nikoli ne čakal rojstnega dne. Ni pametno strašiti naše rojake, šeš da bo komunistični režim v domovini imel veliko besedo v Sloveniku ter zahteval od naših škofov doma, da pošiljajo komunistično usmerjene duhovnike v Slovenik. Po dograditvi postane Slovenik lat Vatikana in ta bo imel zadnjo besedo v zavodu. Nastane vprašanje, koga je treba bolj

poslušati: naše cerkvene predstojnike v Sloveniji ali naše lajake v imigraciji. Kmalu po Kristusovem vstajenju, so v Jeruzalemu apostole aretirali in vrgli v ječo. Nato so jih pošteno pretepli in jim strogo zabičali, ne več oznanjati evangelija. Pa so ti radostno odgovorili: Boga je treba poslušati kot ljudi. — Vsi naši školje v domovini nas ponižno prosijo in ročijo, naj pomagamo zgraditi Slovenik. Papež Pavel VI. je osebno blagoslovil temeljni kamen za Slovenik. Škof dr. Jenko iz Kopra je z vso škofovsko avtoriteto poudaril župniku Vogrinu in spremljevacema; "SLOVENIK BO NAJLEPSI DAR, KI GA IZSELJENCI MORETE DATI DOMOVINI". — Tu imam dva Slovenca v domu za stare ljudi. Bila sta voljna darovati za Slovenik. Ko sta brala one članke, da je nepotrebno graditi Slovenik, sta spremenila svoje mnenje. Eden od njiju gre v maju v domovino za stalno. Kar bojim se, da bo tam pripovedoval, da so mnogi izseljenci v USA proti graditvi Slovenika. Mož je bil skrajno varčen in bi bil brez škode zase in svoje domače lahko daroval lepo vsoto za Slovenik. Sem radoveden, koliko rojakov posnema ta dva moja rojaka tu! Bojim se, da jih bo lepo število...

Rev. Jože Ferkulj

Francoska vlada dobila močno zaupnico v parlamentu

PARIS, Fr. — Vlada Chabana-Delmasa je bila nekaj časa v precej težavnem položaju, ko je prišlo na dan, da Chabana-Delmas zadnja leta ni plačal nobenega davka. Ni storil nič nezakonitega, ker je bilo vse v okviru davčne zakonodaje, pa je vendar ljudi razburilo, ker je znano, da predsednik vlade ni ravno med reveži.

Narodna skupščina je pretekli teden več dni zapored pravljala o domačih zadevah in vlada je ob koncu razprave dobila v poslanski zbornici zaupnico s 368:96.

Francija se pripravlja na nove parlamentarne volitve, ki bodo najkasneje v prihodnjem marcu, nekateri pa jih napovedujejo že za letošnjo jesen.

Dnevni kopi premoga skoro prepovedani?

WASHINGTON, D.C. — Kopanje premoga na površini opustiti za dolgo dobo obsežna področja površine. To dokazujejo goličave v državi Ohio, še bolj pa v W. Virginiji. Zastoj so se državne uprave v preteklosti prizadevale, da bi rudarske družbe pripravile do tega, da bi opustošeno površino pripravile za obnovu rastlinja.

Premogovne družbe, ki se ukvarjajo največ z dnevnim kopom, so trdile stalno, da je to nujno potrebno, ker je večina premoga z malim dodatkom

žvepla prav na sami površini ali tik pod njo. Tak premog je potreben zlasti za mestne elektrarne, ker ne onesnažuje v tolikšni meri zraka kot običajen premog, ki ima več žvepla.

Studije zadnjih let so pokazale, da so te trditve premogovnih družb popolnoma zgrešene. Dokazujejo namreč, da je 88% premoga z malo primesjo žvepla v globini in ne na površini. S to ugotovitvijo odpade potreba po kopanju premoga na površini, ki je res najcenejša, zato pa tudi najbolj uničujoča za naravo. Napovedujejo, da bo skoro Kongresu stavljen zakonski predlog o omejitvi, če že ne kar naravnost o prepovedi vsakega premoga na površini.

K. Altmann priznal, da je bil oficir SS

RIO DE JANEIRO, Brazil. — List O'Estado de Sao Paulo je objavil prvi del razgovora s Klausom Barbiem — Klausom Altmannom v Boliviji, ki ga je zahtevala francoska vlada, ker da naj bi bil med vojno šef Gestapa v Lionu.

Klaus se je preselil v Bolivijo po drugi svetovni vojni in postal bolivijski državljan. Oženil se je z Indijanko in živi v nekem samotnem kraju. Dejal je, da so bolivijске oblasti vedele, kdo je, da pa on ni bil nikdar pri Gestapo, ampak oficir SS čet. Ameriške in francoske oblasti naj bi ga bile ob koncu vojne prijele in zasliale, pa niso našle nič posebno obtežilnega in so ga zato izpustile.

Sedaj zahtevajo Francozi njegovo izročitev, ker naj bi bil kot šef Gestapa v Lionu odgovoren za smrt odporniškega junaka Jean Moulina.

Prevažanje šolarjev ne izboljšuje dosti odnosov med rasami

BOSTON, Mass. — Proučitev učinkov prevažanja šolarjev v 6 severnih mestih je pokazala, da to ni izboljšalo odnosov med črnimi in belimi šolarji, pa tudi ni dvignilo vzgojne in učne ravni črnih šolarjev.

Študija prof. Davida J. Armoraja na Harvardu je v nasprotju z dolgoletnimi prepovedkami in sodbami sociologov, zakonodajalcev in sodnikov. Profesor Armor se smatra za liberalnega zagovornika integracije, pa je vendar prišel do zaključka, da obvezno prevažanje šolarjev ni dobro.

Pošta se ni popravila

WASHINGTON, D.C. — Pošta bo že skoro eno leto samostojna ustanova, pa ni zato nič učinkovitejša in nič boljše, kot je bila, je še veliko slabša. Dostava je postala skoraj nemogoča in prava sramota za vso deželo.

Preskus vrednosti pošne dostave je bil izveden po vsej deželi, pri tem je bilo dognano, da se je dostava nekaj malega izboljšala v samih mestih, na daljše razdalje pa ni bistvenih sprememb.

Waldheim pojde v Moskvo

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik ZN Kurt Waldheim je pri Rusih v časteh, ker se ne da "vplivati" po zahodnih silah, kot je dejal zadnjič sovjetski zastopnik pri ZN J. Malik.

Moški dobijo delo

Slovensko podjetje rabi za takojšnjo zaposlitev izkušene pleskarje. Polni čas. Za pojasnila kličite 944-8436. (106)

Oskrbnik

Dobi delo pri Slovenskem domu na Holmes Ave. Dobra plača. Kličite 531-7131. (107)

Da bi dobil boljše stike z vodniki ZSSR, bo 17. julija odletel za več dni v Sovjetsko zvezo na obisk.

Pričakujejo, da bo Kurt Waldheim obiskal letos še tudi Peking. Zadnji teden je bil v Kanadi, kjer se je razgovarjal s predsednikom vlade P. E. Trudeaujem.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

MALI OGLASI

Ironing in your home
Pick up and deliver for family of 3, steady, excellent pay. Call 381-1661

Pleskam
Zunaj ali znotraj po vaši volji. Ugodna cena. Kličite 391-1596. (114)

V najem
Šest sob zgoraj, številka 4, na 1081 E. 72 St. južno od St. Clair Ave. klet z locker. \$70. Kličite po 6. uri zv. 843-8033. (108)

V najem
Sest čistih sob s kopalnico se odda odraslim v duplexu. Zasebna klet, dva privatna vhoda. Nič živali. Oglasite se na 980 E. 77 St. (111)

Hiša naprodaj
2-družinska, 6-4, shrambe, vsa podkletena, 3 garaže, vrt, na 6528 Schaefer Ave. Kličite 361-7534 po 5. uri. (107)

V najem
Odda se 3 sobe, kuhinja in kopalnica, hladilna naprava. Sprejme se z enim otrokom. Lahko tudi varujem otroka. 6404 Carl Ave. (107)

E. 232 St.
prijazen Colonial, idealen za družino, ima veliko jedilno sobo, sprejemno sobo z odprtim ognjiščem, polna klet, blizu šol in trgovin. V dobrem stanju.

Zidan Ranch
tri spalnice v fari sv. Kristine, velika jedilna soba, zgotovljena rekreacijska soba, in velika kuhinja, samo sedem let star, kot nov, in prvič naprodaj.

Na Russell Drive
pri E. 250 cesti, nova hiša s 3 spalnicami, aluminijasti opaž, vsa podkletena, kvalitetna gradnja. \$32.500.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. RE 1-1070 (107)

Lastniki prodajajo
3 enodružinske hiše na E. 185 St. s skupnim pročeljem 200 čevljev, v sredi slov. naselbine, določeno za trgovinstvo. Kličite od 4-8. ure zvečer 486-6540. (117)

Naprodaj ali v najem
2-družinska hiša, 5-5, klet, garaža, v St. Clairski okolici, naprodaj ali v najem. Kličite 481-2123 po 5. uri. (109)

Naprodaj
E. 185 okolica, Colonial hiša z 3 spalnicami, na novo prenovljena kopalnica in kuhinja, nova zimska okna, velika garaža za 2 avta; 10 čev. širok dovoz, velika sprejemna in jedilna soba. Dobra okolica. V srednjih 20h. 531-2554. — 19511 Kildeer (111)

Iščemo
4-sobni apartment v sv. Vidski okolici za novoporočence do 1. julija. Kličite po 5. uri 881-6792 (109)

Hiša naprodaj
Dobra 2-družinska hiša, vsa podkletena, 2 in pol zidani garaži, je ugodno naprodaj na Carl Avenue. Za pojasnila kličite: 361-0729 (26,31maj 2 jun)

KRATEK ODMOR — Južnovietnamski vojniki počivajo na poti na bojišče pri mestu Hue (v ozadju), ki bi ga rdeči na vsak način radi zasedli, kot jim je to uspelo leta 1968 v znani Tet ofenzivi.

FRANCE BEVK:

HUDA URA

Zgoraj na bregu, pred hišo med zelenim drevjem, ki je bilo vse oblitno od poletnega sonca, je stala z roko nad očmi, nepremično ko soha — Zalka.

25.

Preteklo je dve leti in pol. Dva tedna pred pustom je bilo na debelo nasulo snega. Nebo se je uvedrilo, od severa je zapihal veter, trgalo oblake, zavijal v gozdovih in se divje podil čez obronke. Pobiral je sneg, ga dvigal v velikih, belih rjuhah, ga vrtnčil in nosil preko poboj, da ga je slednjič v zatišju dolinic, grapa in klancev kopicil v zamete. Nekateri bregovi so bili skoraj popolnoma goli, na poljih je bilo odkrilo strnišča. Gozdovi so bili ko prozorni, drevje je iztezalo premrle veje v sivo nebo. Mraz je priskal, da je škripalo pod noga-

mi Zamrzli so bili studenci in potoki; kaplja vode je zledenela v zraku, preden je priletela na zemljo. Naletavale so omraznice.

Tri dni pred pustom se je kljub metežu in mrazu pomikala proti fari skupina ljudi. Bili so Slivarjevi svatje. Hodili so po ozki gazi drug za drugim, zapeti v jopiče in v plašče, z rokami v žepih, z zadelanimi obrazi, da so jim gledale v svet le oči z otrplimi vekami. Bili so tako beli od snega, da jih je bilo od daleč komaj razločiti na pokrajini. Godec, ki je bil zapel harmoniko pod plašč, je bil videti ko strašna prikazen z velikim trebuchom. Govorili niso. Le zdaj pa zdaj je kateri zagodrdnjal, kadar mu je veter zaprl sapo in vzel pogled.

Pri fari, ki je stala na prelazu med dvema dolinama, je veter zavijal ko volkovi. V zraku so nenehoma viseli oblaki snega, kakor bi plahutale velike, prosojne rjuhe... Cerkovnik je vsak trenotek tekal iz župnišča, v mrazu cepetal z nogami, si mel roke in se oziral skozi metež.

"Gospod župnik misli, da vas ne bo," je rekel svatom, ki so prigazili skozi zamete na klanecu.

"Če rečemo, pridemo," je Slivar v zatišju župnišča izmotal obraz iz ovratnika plašča in iz loput starinske kučme. "Le nekaj minut smo zamudili," se je ozrl po cerkveni uri.

Cerkev je stala na samem. Izpostavljena je bila vetru, da je brez prestanka žvižgalo okoli njenih zidov in ji zanašalo sneg v pisana okna. Pod obokom je visela mračna svetloba zimskega dne, od tlaka in sten je vel leden hlad.

Župnik se je tresel od mraza in podvizal z mašo. Svatom, ki so naredili v vetru in v mrazu dolgo pot, se je zdelo prijetno, skoraj toplo v zatišju cerkvenih sten.

Slivar, ki je bil sedel v eno izmed zadnjih klopi, si je odpel plašč in jopič. Skozi okorele prste se mu je pomikal molek, a Slivar je bil ves raztresen v molitvi. Ko je stopal v cerkev, se je bil ozrl na grobove in je med vsemi videl najjasnejše sinov grob v železnim križem in preprostim napisom. Veter je bil z njega pomedel ves sneg, da je bil videti kot rjav hribeček. Ta dan bi bil moral biti vesel, a mu je ob tem pogledu namah skopnela vsa radost.

Pavletovo smrt je bil le stežka za silo prebolel. Spočetka se mu je zdelo, da bo ponorel od te gobe. Za onega, ki ga je ubil, je zahteval najhujšo kazen. Zadal bi ga bil, če bi ga bil dobil v roke. Ker ga niso obsodili v dosmrtno ječo, kot je pričakoval, se mu je zdelo, da ni več pravice na svetu. To svoje mnenje je tudi na vsa usta razglašal po vasi. Četudi je bil ta neizprosni srdačen, je bil vendarle druga, trša oblika njegove žalosti.

Iz misli ga je zdramil kašelj, ki je zamolklo odmeval v tihem prostoru. Zakašljala je bila zetova mati, velika, suhljata ženska, ki je sedela v prvih klopih. Skoraj z očitanjem se je ozrl po njej, nato po njenem sinu, ženinu, ki je sklepal roke in se razmišljen oziral nekam proti zakristiji. Res, če je hotel biti pošten sam s seboj, si je moral priznati, da mu ta fant ni čisto

po srcu. Bil je velik, močne postave, rdečkastih las in nekoliko kratkovidnega pogleda. Pa to ni bilo tisto, kar mu je v mislih hodilo vkriž. Tisti ljudje so bili samotarški, okorni pri govornju in delu, pa med seboj se niso ljubili. Ali bodo zanesli neslogo tudi v njegovo hišo? Stresnil se je. Bo, kakor bo. Zet je imel denar, ta misel mu je vlivala tolažbe.

S pogledom je poiskal hčer, ki se je vsa drobena skoraj izgubljal v klopi in molila. V tistem trenutku se mu je skoraj zasmilila. Revica je bila še tako mlada, skoraj premlada za močitev, toda mati je še vedno polegavala, po zadnjih dogodkih so tudi njega popuščale moči. Bila je njegova želja, da pride zet k hiši. In ona ni rekla, da ne. Ne bila bi ugovarjala, poslušna kot je bila, četudi ji bo bil pogl po svetu. Toda zdelo se je, da jo muči neka tajna srčna stiska, neka slutnja, zato je tako vroče molila.

Slivarja je znova bridko stisnilo za srce. Da se je rešil misli, se je zatekel k polglasni molitvi.

Ko so svatje po maši in poroki stopili iz cerkve, so našli pred pragom Mlakarja, ki si je otepal sneg z obleke.

"Mohorju ponese mo sveto popotnico," je povedal.

Nekaj trenutkov so bili vsi tiho, kakor da jim je prinesel smrtno sporočilo.

"Ali je zelo slab?"

"Tak kot zmeraj, zdaj boljši zdaj slabši, vsak hip ga lahko vzame."

Svatje so odšli v vaško krčmo. Nekateri ženske, ki jih je bila radovednost prignala tako dolgo pot, so čakale župnika, da bo

spremlstvo večje. V mrazu so cetale poleg Frenconovega groba, ki je ležal ob vohodu na pokopališče. Mož je bil umrl pred pol leta, ko je prej vse leto presameval v hiši. Zalka ga je bila zapustila in se preselila v Argentino. Počival je na istem mestu kot njegova žena, ki so jo bili prekopal.

Sprevod z Najsvetejšim se je le počasi pomikal okrog obronkov proti samotni vasi. V turbinni sivini dneva se je le kdaj pa kdaj zalesketala na snegu lučka, ki je gorela v svetilki. Kadar je za trenotek ponehal veter, se je razlegnil glas zvončaka. Skupina ljudi, ki je hodila v kozjem redu, je zdaj pa zdaj izginila v oblaku snega.

Prikazale so se hiše med golim drevjem. Nekateri ljudje so stopili na gazi, poklekli v sneg in se trkali na prsi. Ko je župnik odšel mimo, so se zgrnili za njim in ga pospremili do Bregarja.

V izbi, ki je bila vsa praznična, pospravljena, jih je objela blagodejna toplota, ki je vela od peči. Miza je bila pregrnjena z belim prtom, sveče so gorele, vse je bilo pripravljeno za sprejem Gospoda. Pozdravila jih je Bregarica, ki je imela objokane, od bedenja vročične oči.

Ljudje so se umeknili v vežo. Župnik in bolnik sta ostala sama. Mohor je ležal na postelji ob kamri, v belih rjuhah, izsušene roke so mu počivale na odeji. Veke so mu bile narahlo zaprte, skozi nje so sijale mrtve oči, kakor da bi se upirale v strop. Na obrazu mu je ležal tisti značilni izraz, ki ga je imel že takrat, ko so ga bili pripeljali iz norišnice in mu nikoli več ni

izginil z obličja. Saj se mu ni bil omračil razum. Tisti dan, ki se ga ni rad spominjal, ga je bil s svojo težo zlomil le za trenotek. Toda bil je zadet v stržen življenja, zdelo se je, da se nikoli več ne bo rešil iz potrtosti. Ves spremenjen, da so ga komaj poznali, je posedal na soncu in nekaj razmišljal sam pri sebi. Redko se je nasmehnil, tudi harmonike ni več vzel v roke, kakor da se je za vedno odrekal radosti. Telesno je zmeraj bolj odmiral življenju. Poslednje case je bil pogled v njegov shušani obraz skoraj grozen.

Župnik je sedel k postelji in spregovoril. Slepec je okrenil obraz za glasom. Zdelo se je, da se je hotel trudno nasmehnuti, a se mu ni posrečilo. Toda ves obraz mu je bil, kakor da mu je

zastrmel nekam v drugo življenje.

Spoved je bila kratka. Župnik ga je deval v svečo olje. Ko ga je mazilil na obeh, mu je za trenotek zastala roka. Kako je mogel, revež, grešiti s temi očmi?

Se potem, ko so po dokončanem opravilu uglasnili sveče, se ljudje niso upali govoriti z navadnim glasom. Bregarica je stopila k postelji in šepetaje vpraševala sina, ali si česa požel. Mohor je odmajal z glavom. "V večnem življenju ni slepcev," mu je rekel župnik. "Tam so vsi enako popolni, odprte so jim vse lepote in skrivnosti."

"Vem," je zašepetal bolnik: ustnice so mu zatrepetale.

Za župnikom so odšli tudi sosede. Ostalo je le nekaj žensk, med temi Marjanica.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
K R A S N A P O R O Č N A V A B I L A
P O J A K O Z M E R N I C E N I

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

L. Patrick Gray III

NASLEDNIK J. E. HOOVERJA — Predsednik Nixon je imenoval za naslednika umrlemu direktorju FBI J. E. Hooverju L. Patricka Gray. Ta bo vršil posle samo začasno, trajni direktor bo imenovan šele po volitvah v novembru.

UGRABITEV LETALA? — Slika kaže prizor iz filma "Ugrabitelj", v katerem nastopajo Leslie Uggams, Rose Grier in James Brolin. V Hollywoodu, kjer so film izdelali, preudarjajo, ali ga naj dajo v javnost ali ne, ker niso prepričani, da ne bi povzročil nove ugrabitve letal.

POTILETALSKA RAKETA SIDEWINDER — Moštvo na letalonilki Constellation pripenja protiletalsko raketo Sidewinder na letalo. Letalonilka je v sestavi Sedme flote pred obalo Vietnama.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERISKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERISKI DOMOVINI